

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

Η ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Το ποτάμι του αίματος που παρασύρει τὰ πτώματα!— Οί 300 τῶν Θερμοπυλῶν πού ἦσαν... 1000.— Πῶς δημιουργήθηκε ὁ θρῦλος τοῦ βαρελιοῦ τοῦ Διογένη, — Ἡ συκοφαντημένη Σαπφώ.— Ὑπήρξε ὁ Γουλιέλμος Τέλλος; κτλ. κτλ.

ΕΙΝΕ τάχα ἀληθινὰ ὄλα τὰ γεγονότα πού διαβάζουμε στὰ διάφορα ἱστορικά βιβλία μετρίων ἢ καὶ μεγάλων συγγραφέων τοῦ παρελθόντος καὶ οἱ πρωταγωνιστὰί τῆς ἱστορίας ὑπῆρξαν τάχα καὶ στὴν πραγματικότητα ἔτσι ὅπως μᾶς τοὺς παρουσίασαν οἱ συγγραφεῖς αὐτοί;

Ἡ ἀπάντησις στὰ δύο αὐτὰ ἐρωτήματα δὲν εἶνε πάντοτε καταφατική, γιατί δὲν χωράει καμμία ἀμφιβολία ὅτι πολλὰ ἱστορικά βιβλία, τὰ παλαιότερα προπάντων, εἶνε γεμάτα τερατολογίες καὶ ψευτιές.

Καὶ ὅμως οἱ συγγραφεῖς τῶν ὑπῆρξαν ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ἡ ἐξαιρετικὴ ἀντίληψις καὶ ἡ παρατηρητικότης ἐπροκάλεσε τὸν θαυμασμό τῶν συγχρόνων τῶν, γι' αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς τὸ λόγο τὰ ἔργα τοὺς διεσώθηκαν ὡς σήμερα.

Θέλετε μερικές τέτοιες τερατολογίες; Ὑπάρχουν πολυάριθμες.

Ἄς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸν Κικέρωνα. Λοιπὸν ὁ μέγας αὐτὸς Ρωμαῖος ρήτωρ καὶ συγγραφεὺς μᾶς πληροφορεῖ κάπου ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν ἀφρικανικῶν περιοχῶν πού θρῖσκονται κοντὰ στοὺς καταρράκτες τοῦ Νείλου, εἶνε ὄλοι... κουφοὶ ἐξ αἰτίας τοῦ μεγάλου θορύβου πού κάνουν τὰ νερά πέφτοντας!

Ἐπίσης ὁ Ρωμαῖος ἱστορικός Παῦλος, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι κατὰ τὴν περίφημον μάχην πού ἐγίνε στὸ Σαλὸν τῆς Γαλλίας μεταξὺ τῶν ὀρδῶν τοῦ τρομεροῦ Οὐίνου ἐπιδρομῆως Ἀττίλα καὶ τῶν Ρωμαίων, χύθηκε τόσο αἷμα ὥστε σχημάτισε ἓνα μεγάλο κί ὀρμητικὸ ποτάμι πού παρέσυρε, ὄχι μόνον τὰ πτώματα πού ὑπῆρχαν στὸ πεδίο τῆς μάχης, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ζωντανούς ἀκόμα.

Ἀκοῦστε τώρα καὶ μὴ ἄλλη τερατολογία πού ἀναφέρεται σ' ἓνα μεσαιωνικὸ χρονικό, τὸ ὁποῖο θρῖσκεται στὸ μοναστήρι τῶν Βενεδικτίνων τῆς Βυρτεμβέργης:

«Τὸ 1717 ἐγίνε στὴν Ἰταλία ἓνας σεισμός τόσο τρομακτικός, ὥστε τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ Πῶ τινάχτηκαν σὲ μεγάλα ὕψη καὶ σχημάτισαν ἓνα τόσο τόσο μεγάλο πού οἱ ἄνθρωποι μποροῦσαν νὰ κυκλοφοροῦν ἀπὸ κάτω μὲ κάθε ἄνεσι».

* * *

Ἡ τερατολογίες αὐτὲς φαίνονται ἀμέσως, φτάνει νὰ ἔχη κανεὶς λίγη λογική.

Δὲν μποροῦμε ὅμως νὰ ποῦμε τὸ ἴδιο καὶ γιὰ μερικά γεγονότα πού, ὅταν τὰ διαβάζουμε στὴν ἱστορία, δὲν ἀμφιβάλλουμε καθόλου ὅτι ἐγίναν πραγματικά, καὶ τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις εἶνε ψεύτικα.

Ἰδοὺ ἓνα παράδειγμα ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἱστορία μας: Χωρὶς νὰ θέλουμε νὰ ὑποτιμήσουμε τὴν ἀνδρεία τῶν Τριακοντῶν τοῦ Λεωνίδα, πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ἡ τιμὴ τῆς ἡρωϊκῆς ἀντιστάσεως κατὰ τῶν Περσῶν στὰ στενά τῶν Θερμοπυλῶν δὲν ἀνῆκε μόνον αὐτοῦς, ὅπως πιστεύεται. Γιατί νὰ ξεχνᾶμε καὶ τοὺς 700 Θεσπιεῖς πού πολέμησαν ἐξ ἴσου ἡρωϊκά μὲ τοὺς 300 Σπαρτιάτας, ὅπως ἐπεβεβαίωσαν ἢ τελευταῖες ἱστορικὲς ἐρευνες;

Ἐπίσης πολλοὶ συγγραφεῖς βεβαιώνουν πῶς ὁ περίφημος κινικός φιλόσοφος Διογένης ζοῦσε μέσα σ' ἓνα βαρέλι. Ἡ πραγματικότης ὅμως εἶνε διαφορετική: Ὁ Διογένης, ἀπλούστατα, δὲν εἶχε ποτὲ μόνιμη κατοικία καὶ κοιμόταν πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ. Ἄν ζοῦσε δηλαδὴ στὴν ἐποχὴ μας, σίγουρα θὰ συλλαμβανόταν ὡς... ἀλήτης! Ὁ θρῦλος τοῦ βαρελιοῦ προῆλθε χωρὶς ἄλλο ἀπὸ κάποια φράσι ἐνός βιογράφου του, ὁ ὁποῖος, ἀναφέροντας τὶς παραξενιές τοῦ φιλοσόφου — ὁ ὁποῖος τὸ καλοκαίρι συνήθιζε νὰ κυλιέται στὴν φλογισμένη ἄμμο καὶ τὸ χειμῶνα ν' ἀγκαλιάζει τὰ χιονισμένα ἀγάλματα — προσθέτει ὅτι «ἓνας τέτοιος ἄνθρωπος θὰ ἔπρεπε νὰ ζῆ μέσα σ' ἓνα βαρέλι σὰν σκυλί!»

Μία περίφημη γυναῖκα ἡ ὁποία κατασυκοφαντήθηκε ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς ὑπῆρξε ἡ Σαπφώ, ἡ μεγάλη Λεσβία ποιήτρια. Ἡ Σαπφώ οὔτε αὐτοκτόνησε ἀπὸ ἐρωτικὴ ἀπογοήτευσι, οὔτε εἶχε διεστραμμένα γοῦστα. Ἦταν ἀπεναντίας μιά γυναῖκα ἀνώτερη, ἀπόγου ἠθικῆς καὶ γεμάτη ὕψηλὰ ἰδανικά. Ὅσα λέγονται ἀκόμη εἰς θάρος τῆς εἶνε συκοφαντίες πού τὶς διέδωσαν οἱ Ἀθηναῖοι κωμωδιογράφοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἄ-

φηναν ἱερὸν καὶ ὄσιον πού νὰ μὴ τὸ σατυρίσουν.

Χάρις στὸ περίφημο δράμα τοῦ Σύλλερ ἔχει γίνε πασίγνωστος στὸν κόσμον ὁ Γουλιέλμος Τέλλος, ὁ ἔθνικὸς ἥρωὺς τῶν Ἑλβετῶν. Φαίνεται ὅμως ὅτι τίποτε δὲν εἶνε ἀληθινὸ ἀπ' ὄσα διηγούνται γι' αὐτὸν καὶ προπάντων ἡ ἱστορία τοῦ μηλοῦ, τὸ ὁποῖο ὁ Γερμανὸς τύραννος τῆς Ἑλβετίας εἶχε τοποθετήσει ἐπάνω στὸ κεφάλι τοῦ παιδιοῦ τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου καὶ τὸ ὁποῖο ἐκεῖνος, ὑπακούοντας στὴ διαταγὴ τοῦ τυράννου, κατάρθωσε νὰ χτυπήσῃ μὲ τὰ θέλη του, χωρὶς νὰ χτυπήσῃ καθόλου τὸ παιδί του.

Εἶνε ζήτημα μάλιστα ἂν ἔζησε ποτὲ ὁ Γουλιέλμος Τέλλος. Στὴν Ἑλβετία ὑπάρχουν βέβαια πολλὰ ἀγάλματά του καὶ εἰκόνες του, ἀλλὰ τὸ ὄνομά του, παρ' ὄλες τὶς ἐρευνες πού ἐγίναν, δὲν θρέθηκε σὲ κανένα ἀπολύτως ἔγγραφο τῶν ἑλβετικῶν ἀρχείων.

Καὶ ὅμως ὁ Γουλιέλμος Τέλλος θεωρεῖται ὄχι μόνον ὁ ἔθνικὸς ἥρωὺς τῶν Ἑλβετῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας!

Μιά ἀπὸ τὶς περιόδους πού προκάλεσε τὶς μεγαλύτερες συζητήσεις καὶ διαφωνίες μεταξὺ τῶν ἱστορικῶν εἶνε καὶ ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις. Οἱ διάφοροι συγγραφεῖς, ἀναλόγως τῶν πολιτικῶν τῶν φρονημάτων, ἐξύμνησαν ἢ κατηγόρησαν τοὺς ἀριστοκράτας γιὰ τὴ στάσι τοὺς ἐπὶ τοῦ ἰκριώματος. Οἱ βασιλόφρονες βεβαιώνουν ὅτι ἀντίκρυσαν τὴ λαϊμητόμο μὲ ἡρωισμό καὶ μὲ ἀξιοπρέπεια, ἐνῶ οἱ δημοκρατικοὶ λένε ὅτι δειλίασαν, ἂν καὶ ἡ ἀλήθεια φαίνεται πῶς εἶνε μὲ τὸ μέρος τῶν πρώτων.

Ἐτσι οἱ δημοκρατικοὶ ἱστορικοὶ, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἰσχυρίζονται, ὅτι ὁ δυστυχῆς βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος 16ος πού καρατομήθηκε ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτας, δὲν ἔδειξε, ὅπως εἶνε γνωστὸν, κατὰ τὶς στιγμὲς πού προηγήθηκαν τῆς ἐκτελέσεώς του, γενναιότητα καὶ ἀξιοπρέπεια. Ἀντιθέτως, λένε, δειλίασε καὶ ζήτησε χάρι, μὲ δάκρυα στὰ μάτια!

* * *

Δὲν πρέπει ὥστόσο ν' ἀποροῦμε γιὰ τὰ ψέματα πού συναντοῦμε στὴν ἱστορία. Ἐκεῖνοι πού διηγούνται τὰ διάφορα γεγονότα, δὲν ὑπῆρξαν συνήθως αὐτόπται

μάρτυρες. Μὰ καὶ ἂν ἀκόμα τ' ἀντίκρυσαν μὲ τὰ μάτια τοὺς, τὰ εἶδε ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο τὸ δικό του καὶ τὰ περιέγραψε σύμφωνα μὲ τὸ χαρακτῆρα του, τὶς ἀντιλήψεις του, τὰ πάθη του.

Μποροῦμε ν' ἀναφέρουμε σχετικῶς ἓνα περίεργο πείραμα πού ἔκανε ὁ καθηγητὴς ἐνός λυκείου τῆς Γενεύης κ. Φουρνά, μιά μέρα πού ἐδίδασκε ψυχολογία σὲ 30 μαθητὰς. Σὲ μιά στιγμὴ τῆς παραδόσεως, ἓνας ἄνθρωπος, ἀγνωστος σὲ ὄλους τοὺς μαθητὰς, μπῆκε ἔξαφνα μεσὰ στὴν τάξι, πρόφερε μὲ δυνατὴ φωνὴ λίγα ἀσυνάρτητα λογία κι' ἔπειτα ἔφυγε. Τότε ὁ κ. Φουρνά εἶπε στοὺς μαθητὰς του:

— Θέλω νὰ μοῦ περιγράψετε ὅ,τι συνέζη, γιὰ νὰ μπορέσω ἔτσι νὰ ἐκτιμήσω τὴν παρατηρητικότητά σας.

Ἡ τριάντα λοιπὸν ἐκθέσεις τῶν μαθητῶν ἦσαν ἐντελῶς διαφορετικὲς ἢ μιά μὲ τὴν ἄλλη καὶ, διαβάζοντάς τες, θάλεγε κανεὶς ὅτι δὲν περιγράφουν τὸ ἴδιο περιστατικὸ, ἀλλὰ τριάντα διαφορετικὰ γεγονότα.

Ἐπειτα ἀπ' αὐτὸ εἶνε εὐκόλο νὰ φαντασθῇ κανεὶς τί γίνεται στὴν ἱστορία καὶ πόσα ἀνεξαρκρίβωτα ψέματα ὑπάρχουν ἀκόμα σ' αὐτήν.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ

Στὸ Σικάγο τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐτέθη ἐσχάτως εἰς κοινὴν χρῆσιν μιά μικροσκοπικὴ μικροβιοκτόνος συσκευή.

Ἡ συσκευή αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα μικρὸ βαποριζατέρ, μεγέθους σωληναρίου κινήσις, τὸ στόμιον τοῦ ὁποῖου προσαρμύζεται στὴν κομβιοδόχη καὶ λειτουργεῖ μὲ ἐλαφρὰν πίεσιν τοῦ χεριοῦ.

Τὸ σωληνάριον περιέχει διάλυσιν μικροβιοκτόνου ὑγροῦ, τὸ ὁποῖον ἐκτοξεύεται καὶ ἀπολυμαίνει ἀκτῖνα δύο μέτρων.

